

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Central (A. Braga)

instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (V. Cotorobai, M. Anton, A. Panov)

DECIZIE

06 martie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție,

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Oleg Sternioală
Valeriu Doagă
Tamara Chișca-Doneva
Victor Burduh
Nina Vascan

examinând recursul declarat de Alexandru Musteață, reprezentat de avocatul Andrei Roșca,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Alexandru Musteață împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei din 22 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins apelul declarat de Alexandru Musteață, reprezentat de avocatul Andrei Roșca și s-a menținut hotărârea din 18 decembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central,

c o n s t a t ă :

La 26 iulie 2017, Alexandru Musteață, reprezentat de avocatul Andrei Roșca a depus cerere de chemare în judecată împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii reclamantul a invocat că și-a îndeplinit serviciul militar prin contract începând cu 01 august 1986 până la 12 octombrie 1999, iar după eliberarea din serviciul militar de către Ministerul Apărării i-a fost stabilită pensia pentru vechimea în serviciu.

Reclamantul Alexandru Musteață a menționat că la data de 24 aprilie 2012 s-a reîncadrat în Armata Națională, unde a îndeplinit serviciul militar până la data de 25 aprilie 2017, când a fost eliberat în rezervă, conform ordinului Comandamentului Forțe Aeriene nr. 28 din 25 aprilie 2017, vechimea integrală de muncă a acestuia constituind 29 ani 02 luni 25 zile.

Reclamantul a indicat că la data de 02 iunie 2017 s-a adresat la Casa Națională de Asigurări Sociale cu o cerere privind recalcularea pensiei stabilite anterior și a prezentat documentele necesare.

Reclamantul a relatat că prin Decizia de refuz nr.14 din 28 iunie 2017, Casa Națională de Asigurări Sociale a refuzat recalcularea pensiei stabilite anterior, din motiv că pensia a fost stabilită la 01 ianuarie 2001.

Reclamantul Alexandru Musteață a indicat că decizia de refuz a fost primită personal la sediul Casei Naționale de Asigurări Sociale, la data de 25 iulie 2017. Consideră decizia de refuz ca fiind ilegală, ce-i lezează dreptul de a i se recalcula pensia de la data trecerii în rezervă, în legătură cu trecerea în rezervă și prezentarea documentelor suplimentare privind modificarea vechimii în muncă și schimbarea mărimii salarizării.

Reclamantul a invocat că beneficiază de pensie pentru vechime în muncă, stabilită la 01 ianuarie 2001, însă urmează a-i fi recalculată pensia la data trecerii în rezervă reieșind din prevederile art.61 al Legii nr.1544 din 23 iunie 1993 cu privire la asigurarea cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne, în care este stipulat că recalcularea urmează a fi efectuată în cazul pensiilor stabilite la atingerea plafonului de vârstă.

Reclamantul și-a întemeiat pretențiile în baza prevederilor art. 20, 46, 47, 53, 54 Constituția Republicii Moldova, art. 1, 3, 16, 17, 24 alin. (3), 25, 26 Legea contenciosului administrativ, art. 48, 51, 61 al Legii nr.1544 din 23 iunie 1993 cu privire la asigurarea cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne.

Prin urmare, reclamantul Alexandru Musteață a solicitat anularea deciziei de refuz nr.14 din 28 iunie 2017 privind recalcularea pensiei, obligarea Casei Naționale de Asigurări Sociale să-i recalculeze pensia stabilită anterior, cu plata acesteia începând cu 02 iunie 2017.

Prin hotărârea din 18 decembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central, s-a respins ca nefondată cererea de chemare în judecată depusă de Alexandru Musteață împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale cu privire la anularea deciziei de refuz nr.14 din 28 iunie 2017 și obligarea să recalculeze pensia stabilită anterior, cu plata acesteia începând cu 02 iunie 2017.

Prin decizia din 22 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de Alexandru Musteață, reprezentat de avocatul Andrei Roșca și s-a menținut hotărârea din 18 decembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni, de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

După cum denotă materialele cauzei, copia deciziei motivate din data de 22 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost expediată participanților la proces la data de 23 martie 2018 (f.d.69), însă la materialele cauzei lipsesc probe privind recepționarea acesteia de către recurent.

Totodată, la data de 31 mai 2018, recurentul Alexandru Musteață, reprezentat de avocatul Andrei Roșca a depus o cerere la Curtea de Apel Chișinău, prin care a solicitat eliberarea deciziei din 22 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, care a fost recepționată de recurent la aceeași dată.

În aceste circumstanțe, instanța de recurs precizează că recursul a fost declarat de Alexandru Musteață, reprezentat de avocatul Andrei Roșca la data de 01 august 2018 (f.d.72), adică cu respectarea termenului indicat la art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă.

Prin cererea de recurs, recurentul Alexandru Musteață, reprezentat de avocatul Andrei Roșca a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri prin care să fie admisă

acțiunea depusă de Alexandru Musteață și încasarea cheltuielilor de judecată în sumă de 2000 lei.

În motivarea cererii de recurs, recurentul a indicat că nu este de acord cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanței, le consideră ilegale și neîntemeiate care urmează a fi casate, din motiv că au fost adoptate cu aplicarea eronată a normelor de drept material, cu neaplicarea legii care trebuia să fie aplicată, aplicarea legii care nu trebuia să fie aplicată și interpretând în mod eronat legea.

Recurentul Alexandru Musteață a indicat că instanța de apel a interpretat eronat art.61 alin (2) din Legea nr.1544 din 23 iunie 1993 cu privire la asigurarea cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne, care prevede că pensiile stabilite persoanelor din corpul de ofițeri și din corpul de comandă (cu excepția celui inferior) al organelor afacerilor interne cărora li s-a prelungit peste limita de vârstă, stabilită de legislație, termenul de aflare în serviciu militar prin contract sau în serviciu în organele afacerilor interne urmează a fi recalculat după trecerea lor în rezervă sau în retragere.

Astfel, în textul legii este stipulat termenul de aflare în serviciul militar, dar nu stabilirea pensiei pentru limita de vârstă, iar reclamantul nu a invocat argumentul că beneficiază de pensie pentru limita de vârstă.

Recurentul Alexandru Musteață, a invocat că instanțele ierarhic inferioare nu s-au expus asupra aplicabilității prevederilor art. art. 9, 10 și 33 alin. (41) Legea privind sistemul public de pensii nr. 156 din 14 octombrie 1998, în litigiul dedus judecătii.

Recurentul a precizat că art. 33 Legea nr. 156 din 14 octombrie 1998 privind sistemul public de pensii, prevede că pensionarii care activează sau au activat în câmpul muncii după realizarea dreptului la pensie pentru limită de vârstă în condițiile prezentei legi pot solicita reexaminarea pensiei nu mai des decât o dată la doi ani, cu condiția că pensia calculată conform formulelor din anexe, părți integrante ale prezentei legi, este mai mare decât pensia aflată în plată. Noile drepturi la pensie se acordă începând cu luna următoare celei în care a fost depusă cererea și actele necesare la organul de asigurări sociale. În cazul transferării la altă categorie de pensie prevăzută de prezenta lege, termenul de transfer se stabilește conform art. 11 alin.(2).

Recurentul Alexandru Musteață a menționat că potrivit prevederilor art. 51 alin. (2) Legea nr.1544 din 23 iunie 1993 cu privire la asigurarea cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne, recalcularea pensiilor pentru militarii care au îndeplinit serviciu prin contract, pentru persoanele din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne și pentru familiile acestora se efectuează de la data de 1 a lunii următoare celei care au survenit circumstanțele ce cauzează modificarea mărimii pensiei. Totodată, dacă pensionarul beneficiază de dreptul la majorarea pensiei, diferența de pensie i se poate plăti doar pentru 12 luni trecute.

Iar, art. 61 al Legii nr.1544 din 23 iunie 1993 cu privire la asigurarea cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne, prevede că recalcularea pensiilor stabilite anterior prevăzute în Legea asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din

trupele organelor afacerilor interne, nr. 1544 din 23 iunie 1993. Pensiile stabilite persoanelor din corpul de ofițeri și din corpul de comandă (cu excepția celui inferior) al organelor afacerilor interne cărora li s-a prelungit peste limita de vîrstă, stabilită de legislație, termenul de aflare în serviciu militar prin contract sau în serviciu în organele afacerilor interne urmează a fi recalculat după trecerea lor în rezervă sau în retragere.

Recurentul Alexandru Musteață a indicat că după stabilirea pensiei a îndeplinit serviciul militar prin contract în Ministerul Apărării și a fost eliberat din serviciul militar ulterior datei intrării în vigoare a alin. (4¹) art. 33 Legea nr. 156 din 14 octombrie 1998 privind sistemul public de pensii, a depus cererea și actele necesare la organul de asigurări sociale privind recalcularea mărimii pensiei din motivul că s-a mărit vechimea în serviciu și s-a mărit solda lunară și acesta are dreptul la recalcularea mărimii pensiei în corespundere cu circumstanțele ce permit recalcularea pensiei, iar decizia instanței de apel este ilegală.

La 17 decembrie 2018 în adresa intimă Casei Naționale de Asigurări Sociale a fost expediată copia recursului declarat de Alexandru Musteață, reprezentat de avocatul Andrei Roșca, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței. Însă, intimata Casa Națională de Asigurări Sociale nu și-a valorificat dreptul procedural respectiv și nu a depus referință în termenul stabilit, la cererea de recurs declarată de Alexandru Musteață, reprezentat de avocatul Andrei Roșca.

Prin încheierea din 20 februarie 2019 a Curții Supreme de Justiție, recursul declarat de Alexandru Musteață, reprezentat de avocatul Andrei Roșca împotriva deciziei din 22 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost considerat admisibil.

Verificând decizia din 22 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, în limitele controlului de legalitate, în raport cu criticele invocate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție constată că se impune admiterea recursului și casarea deciziei recurate, cu trimiterea cauzei la rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată, pentru motivele ce succed.

În conformitate art. 442 alin. (1) din Codul de procedură civilă, judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărârii atacate, fără a administra noi dovezi.

Articolul 444 din Codul de procedură civilă consemnează că, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită cauza spre rejudecare în instanța de apel o singură dată, dacă eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Din materialele cauzei reiese că la 26 iulie 2017, Alexandru Musteață, reprezentat de avocatul Andrei Roșca a depus cerere de chemare în judecată împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale cu privire la contestarea actului administrativ (f.d.3-5).

În motivarea acțiunii reclamantul a invocat că și-a îndeplinit serviciul militar prin contract începând cu 01 august 1986 până la 12 octombrie 1999, iar după eliberarea din serviciul militar de către Ministerul Apărării i-a fost stabilită pensia pentru vechimea în serviciu.

Reclamantul Alexandru Musteață a menționat că la data de 24 aprilie 2012 s-a reîncadrat în Armata Națională, unde a îndeplinit serviciul militar până la 25 aprilie 2017, când a fost eliberat în rezervă, conform ordinului Comandamentului Forțe Aeriene nr. 28 din 25 aprilie 2017, vechimea integrală de muncă a acestuia constituind 29 ani 02 luni 25 zile, conform calcului nr. 4383 (f.d.11).

Instanța de recurs relevă că în cadrul examinării cauzei s-a stabilit că la data de 02 iunie 2017 Alexandru Musteață s-a adresat la Casa Națională de Asigurări Sociale cu o cerere prin care a solicitat recalcularea pensiei pentru vechimea în muncă (f.d.13).

Prin Decizia de refuz nr.14 din 28 iunie 2017, Casa Națională de Asigurări Sociale i-a refuzat lui Alexandru Musteață recalcularea pensiei, din motiv că pensia a fost stabilită la 01 ianuarie 2001, iar temei de recalculare nu este (f.d.7).

La 26 iulie 2017, Alexandru Musteață, reprezentat de avocatul Andrei Roșca a depus cerere de chemare în judecată împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale cu privire la contestarea actului administrativ (f.d.3-5), prin care a solicitat anularea deciziei de refuz nr.14 din 28 iunie 2017 privind recalcularea pensiei, obligarea Casei Naționale de Asigurări Sociale să-i recalculeze pensia stabilită anterior, cu plata acesteia începând cu 02 iunie 2017.

Prin hotărârea din 18 decembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central, s-a respins ca nefondată cererea de chemare în judecată depusă de Alexandru Musteață împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale cu privire la anularea deciziei de refuz nr.14 din 28 iunie 2017 și obligarea să recalculeze pensia stabilită anterior, cu plata acesteia începând cu 02 iunie 2017 (f.d.32-35).

Prin decizia din 22 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de Alexandru Musteață, reprezentat de avocatul Andrei Roșca și s-a menținut hotărârea din 18 decembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central (f.d.64-68).

Colegiul reține că instanțele ierarhic inferioare au respins acțiunea înaintată de Alexandru Musteață împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale cu privire la anularea deciziei de refuz nr.14 din 28 iunie 2017 și obligarea să recalculeze pensia stabilită anterior, cu plata acesteia începând cu 02 iunie 2017, motivându-și soluția în baza art. 61 Legea asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și trupele organelor afacerilor interne nr. 1544 din 23 iunie 1993, în redacția actuală Legea asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne și din cadrul Inspectoratului General de Carabinieri nr. 1544 din 23 iunie 1993.

Conform art. 61 al Legea asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și trupele organelor afacerilor interne nr. 1544 din 23 iunie 1993, în vigoare la data depunerii cererii prealabile la 02 iunie 2017, recalcularea pensiilor stabilite anterior militarilor, persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne și familiilor acestora în legătură cu punerea în aplicare a prezentei legi se efectuează în temeiul documentelor aflate la momentul recalculării în organele de pensionare. Dacă pensionarul va prezenta ulterior acte suplimentare ce i-ar acorda dreptul la majorarea pensiei, recalcularea se va efectua pentru perioada precedentă, dar cel mult pentru 12 luni de la data depunerii actelor suplimentare și nu mai devreme de data punerii în aplicare a prezentei legi. Pensiile stabilite persoanelor din corpul de ofițeri și din corpul de comandă (cu excepția celui

inferior) al organelor afacerilor interne cărora li s-a prelungit peste limita de vîrstă, stabilită de legislație, termenul de aflare în serviciu militar prin contract sau în serviciu în organele afacerilor interne urmează a fi recalculate după trecerea lor în rezervă sau în retragere.

Instanța de recurs conchide că instanțele ierarhic inferioare corect au stabilit că art. 61 Legea asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și trupele organelor afacerilor interne nr. 1544 din 23 iunie 1993 nu se aplică litigiului dedus judecătii, or acesta reglementează modalitatea de recalculare a pensiilor stabilite anterior pînă la intrarea în vigoare a prezentei legi, iar norma legală respectivă nu poate fi aplicată ultraactiv.

În prezenta cauză, Colegiul constată că lui Alexandru Musteață pensia a fost stabilită la 01 ianuarie 2001, ulterior intrării în vigoare a Legii asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și trupele organelor afacerilor interne nr. 1544 din 23 iunie 1993. Astfel, art. 61 al legii menționate supra nu este aplicabil cauzei.

Totodată, instanța de recurs reține că în cererea prealabilă adresată Casei Naționale de Asigurări Sociale la data de 02 iunie 2017, Alexandru Musteață nu a indicat norma legală în baza căreia solicită recalcularea pensiei stabilite anterior, aceasta fiind o cerere prealabilă standard (f.d.13).

Iar, Casa Națională de Asigurări Sociale și-a motivat Decizia de refuz nr.14 din 28 iunie 2017, doar prin prisma art. 61 Legea asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și trupele organelor afacerilor interne nr. 1544 din 23 iunie 1993. Normă legală preluată în motivarea soluțiilor oferite și de către instanțele ierarhic inferioare.

În conformitate cu art. 183 alin. (2) lit. a) Cod de procedură civilă, pregătirea pentru dezbateri judiciare este obligatorie pentru orice cauză civilă și are ca scop precizarea legii care urmează a fi aplicată și determinarea raporturilor juridice dintre părți.

Astfel, Colegiul învederează că instanța de apel conform normei precitate, urmau să stabilească raportul juridic litigios dintre Alexandru Musteață și Casa Națională de Asigurări Sociale și legislația care urma a fi aplicată litigiului.

Însă, instanța de apel și-a motivat soluția doar prin prisma art. 61 al Legii asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și trupele organelor afacerilor interne nr. 1544 din 23 iunie 1993, fără să verifice obligația Casei Naționale de Asigurări Sociale de a examina cererea prealabilă depusă de Alexandru Musteață în temeiul prevederilor art. 13, 14 ale Legii asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și trupele organelor afacerilor interne nr. 1544 din 23 iunie 1993.

În aceste circumstanțe, instanța de recurs menționează că instanțele de judecată, trebuie, să emită o hotărâre clară, având în vedere caracterul determinant al concluziilor sale, în temeiul principiului clarității hotărârii judecătorești.

Astfel, instanța de recurs constată că, circumstanțele invocate de Alexandru Musteață în cererea de chemare în judecată, au rămas fără o apreciere adecvată a instanței de apel, deși, urmau a fi verificate și analizate minuțios, întru soluționarea obiectivă și corectă a litigiului dedus judecătii.

Reieșind din specificul acțiunii deduse judecătii, precum și în scopul stabilirii temeiniciei sau netemeiniciei pretențiilor, alături de cele constatate, era indispensabil

de a examina cauza în fond și de a verifica cerințele formulate în cererea de chemare în judecată depusă de Alexandru Musteață prin prisma particularităților, instituite de legislația pertinentă litigiului dedus judecării.

În consecință, Colegiul conchide că instanța de apel, care are atribuții de dezvoltare devolutivă a fondului cazului la judecarea apelului, nu a constatat și elucidat toate aceste circumstanțe, importante pentru soluționarea pricinii în fond, și ca urmare, a pronunțat o soluție neîntemeiată.

Colegiul menționează că art. 20 din Constituția Republicii Moldova prevede că, orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile și interesele sale legitime.

Motivarea hotărârilor este o garanție pentru părți că, cererile lor au fost analizate cu atenție, și oferă posibilitatea exercitării controlului judiciar. Analiza pe care judecătorul o face în legătură cu motivele de fapt și de drept, care i-au format convingerea, în sensul unei anumite soluții trebuie să fie clară, simplă, precisă, concisă și fermă, să aibă putere de convingere. Nemoțivarea hotărârii sau o motivare necorespunzătoare atrage casarea ei.

Distinct justificărilor expuse supra, instanța de recurs învederează jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, care statuează că, întinderea motivării depinde de diversitatea mijloacelor pe care o parte le poate ridica în instanță, precum și de prevederile legale, de obiceiuri, de principiile doctrinale și de practicile diferite privind prezentarea și redactarea sentințelor și hotărârilor în diferite state (Boldea împotriva României din 15 februarie 2007, paragraful 29; Van den Hurk împotriva Olandei din 19 aprilie 1994, paragraful 61), iar pentru a răspunde cerințelor procesului echitabil, motivarea ar trebui să evidențieze că judecătorul a examinat cu adevărat chestiunile esențiale ce i-au fost prezentate (Boldea împotriva României din 15 februarie 2007, paragraful 29; Helle împotriva Finlandei din 19 februarie 1997, paragraful 60).

La capitolul legalității hotărârilor instanței de judecată, jurisprudența CtEDO în repetate rânduri a statuat necesitatea motivării hotărârilor instanței, unde funcția unei decizii motivate este să demonstreze părților că ele au fost auzite. Dreptul de a fi auzit include nu doar posibilitatea de a aduce argumente instanței, dar de asemenea o obligație corespunzătoare a instanței de a arăta, în motivarea sa, motivele pentru care anumite argumente au fost acceptate sau respinse. CtEDO a menționat că, este motivată în mod corespunzător o decizie care permite părților să facă uz efectiv de dreptul lor de a face apel (Hirvisaari împotriva Finlandei).

Astfel, instanța de recurs conchide că decizia instanței de apel nu conține nici o apreciere, ce ar determina definitiv și incontestabil certitudinea adoptării soluției la care s-a ajuns. Respectiv, instanța de recurs este în imposibilitate de a exercita controlul judiciar asupra unei asemenea hotărâri.

Ca urmare a celor reținute supra, în sensul art. 6 alin. (1) al CEDO, instanța de recurs ține să menționeze că, instanțele de judecată, trebuie, să indice cu suficientă claritate motivele pe care-și întemeiază hotărârile, iar având în vedere caracterul determinant al concluziilor sale, să prezinte noțiunile, ce implică o apreciere a faptelor supuse aprecierii. De asemenea, noțiunea de proces echitabil impune ca instanța de judecată să nu-și motiveze doar sumar hotărârea sa, ci să examineze

efectiv problemele esențiale care-i sunt supuse aprecierii și să nu se rezume doar la probarea concluziilor unei părți.

Având în vedere problemele de drept ridicate în speță, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul declarat de Alexandru Musteață, reprezentat de avocatul Andrei Roșca și de a casa decizia din 22 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău cu trimiterea cauzei la rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

La judecarea cauzei, instanța de apel urmează să țină cont de cele menționate supra, creând condiții obiective și reale participanților la proces și judecând cauza, să emită o hotărâre legală și întemeiată, reieșind din circumstanțele esențiale ale litigiului dedus judecății.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c), art. 445 alin. (2)-(3) din Codul de procedură civilă, Colegiul civil comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se admite recursul declarat de Alexandru Musteață, reprezentat de avocatul Andrei Roșca.

Se casează decizia din 22 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Alexandru Musteață împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale cu privire la contestarea actului administrativ, cu trimiterea cauzei la rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele ședinței,
judecătorul

Oleg Sternioală

judecătorii

Valeriu Doagă

Tamara Chișca-Doneva

Victor Burduh

Nina Vascan